

Wiersz B. Szelałowskiej „Dbamy o przyrodę”

W parku kwitną na rabatkach kwiatki kolorowe.
Pod drzewami wzdłuż alejek, stoją kosze nowe.
Sia , sio, siu, sia, sio, si – jakie śliczne mamy dni!

Dzięcioł puka w stare drzewo, obserwując dzieci,
jak do kosza wyrzucają po pikniku śmieci.
Sia , sio, siu, sia, sio, si – jakie śliczne mamy dni.

Jeżyk z liści się wygrzebał, pyszczek swój zadziera.
Teraz patrzy, jak rodzina jedzie na rowerach.
Sia , sio, siu, sia, sio, si – jakie śliczne mamy dni.

A w ogrodzie, obok parku, słowik cudnie śpiewa.
To z radości – wzdłuż alei ktoś posadził drzewa.
Sia , sio, siu, sia, sio, si – jakie śliczne mamy dni.

Nawet słońko, choć wysoko, jakoś mocniej świeci.
Lubi patrzeć się, jak dbają o przyrodę dzieci!
Sia , sio, siu, sia, sio, si – jakie śliczne mamy dni.